

عنوان مقاله:

اثر تیمارهای هورمونی بر القا کالوس در گیاه دارویی نرگس (arcissus tazetta L.)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی علوم صنایع غذایی، کشاورزی ارگانیک و امنیت غذایی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

لادن بیات - گروه علوم گیاهی، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

عذرا صبورا - گروه علوم گیاهی، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

گیاه نرگس علاوه بر کاربرد زینتی دارای کاربرد دارویی و پزشکی نیز می باشد. خواص دارویی فوق العاده این گیاه مدیون حضور آلکالوئیدهای آماریلیداسه می باشد. به دلیل این خواص درمانی فوق العاده، بهینه سازی تولید این آلکالوئیدها توسط گیاه از لحاظ تجاری و اقتصادی حائز اهمیت است. یکی از این روش های بهینه سازی استفاده از تنظیم کننده های رشد مختلف در محیط کشت بافت این گیاهان می باشد. به کار بردن غلظت های مناسب از این تنظیم کننده های رشد سبب افزایش محتوای آلکالوئیدی در گیاه نرگس می شود. گیاه نرگس اغلب از طریق تکثیر رویشی ازدیاد می یابد ولی این روش مانع تنوع ژنتیکی گسترده می شود و تعداد پیازهای جدید تولید شده نیز اندک می باشد. از این رو تکثیر سریع و تولید کالوس این گیاه جهت استخراج متابولیت های ثانویه باارزش از جمله آلکالوئیدها مورد توجه می باشد. این مطالعه جهت انتخاب یک محیط مناسب برای القای کالوس در گیاه نرگس سهلا انجام شده است. بدین منظور جداکشت های تهیه شده از فلس های پیاز گیاه نرگس پس از سترونسازی به محیط کشت MS پایه منتقل شدند و پس از ده روز به محیط های حاوی تنظیم کننده های رشد شامل غظت های مختلف هورمون های اکسینی (۲،۴) و سیتوکینینی (BAP) منتقل شدند. به همه محیط های کشت ساکارز ۳٪ و آگار میکروبیولوژی ۸٪/۰ اضافه شد. جداکشت ها برای ایجاد کالوس تحت دوره نوری ۱۶ ساعت روشنایی/ ۸ ساعت تاریکی و دمای 23 ± 2 درجه سانتی گراد نگهداری شدند. پس از ۲۰ روز تشکیل کالوس ها شروع شد و پس از ۴۵ روز بیشترین میزان کالوس ها تشکیل شدند. آنالیز نتایج نشان داد که جداکشت های پیاز در تیمار هورمونی BAP ۱mg/L و ۱mg/L (۲،۴) بیشترین درصد القای کالوس را داشتند.

کلمات کلیدی:

تنظیم کننده رشد، خواص دارویی، کالزایی، نرگس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1195901>

